

Vivim en un temps de presses, angoixes i dates límit. Sempre esperant el pròxim projecte i la seva meta. Confonem conceptes, principalment ser una persona treballadora i constant amb no tenir temps per a un mateix. Si disposes de temps per a cuidar-te és que alguna cosa necessites, t'has de buscar una distracció. Fem mil coses a la vegada: estudiar, treballar, passar temps amb la família, quedar amb els amics, i una línia inacabable de compromisos. Som una societat que relacionem erròniament èxit i productivitat amb quantitat. Ens hauríem de fer aquesta pregunta abans de fer un pas endavant: seguim realitzant projectes perquè volem nosaltres o per a satisfer les necessitats dels altres a causa de la pressió social?

Júlia Mellado Rovira

RESPIRA